
Seulonta

By David Wilkerson

July 16, 2001 Yöllä ennen kuolemaansa Jeesus asettui opetuslastensa kanssa yhteiselle, läheisen yhdessäolon pääsiäisaterialle. Kun ateria päättyi, Kristus sanoi vakavana: "Mutta, katso, minun kavaltajani käsi on minun kanssani pöydällä." (Luuk. 22:21.) Mikä kauhea totuus tulikaan ilmi keskellä läheistä hetkeä. Saatana oli häikäilemättömästi mennyt Juudakseen, yhteen Jeesuksen omista opetuslapsista.

Toinen uskomaton hetki oli jo koettu pöydän ääressä. Jeesus oli ottanut leipäpalan, joka vertauskuvasi hänen runneltua ruumistaan, kastanut sen viiniin ja ojentanut sen Juudakselle. Juonia punova opetuslapsi ojensi paholaisen hallitseman kätensä ottaakseen sen vastaan. Oli kuin Saatana olisi itse ollut ottamassa Jeesuksen ruumista käsiinsä murskatakseen sen.

Voit ihmetellä kuten minäkin, kuinka paholainen saattoi mennä Juudakseen. Ei kukaan voi langeta noin syvälle yhdessä yössä. Kukaan ei voisi äkkiä olla niin synnin vallassa, että hän pystyisi tahallaan pettämään Jumalan Pojan tietoisena siitä, että se johtaisi kuolemaan. Valitettavasti totuus on, että Juudas oli Saatanalle helppo valloitettava. Evankeliumit paljastavat, että Juudas oli jo ennestään altis petolliseen toimintaan. Hän otti salaa opetuslapsijoukon yhteisestä kukkarosta rahaa itselleen. Ja koska hän vaali sydämessään tätä kavaluutta, Saatana pystyi aikaa myöten pettämään hänet.

Samaa on tapahtunut kristityille yhä uudelleen halki vuosisatojen. Saatana on riistänyt itselleen lukuisia uskovia, jotka eivät koskaan suostuneet luopumaan helmasynnistään. Olen nähnyt monen jumalisen palvelijan kaatuvan vasemmalle ja oikealle, vaikka he kerran olivat olleet Jumalan väkevässä käytössä. Vuosien kuluessa nämä saarnaajat kietoutuivat himoon, josta he eivät koskaan halunneet luopua. Siksi he lankesivat syvälle ja menettivät kaiken.

Juudas itse oli Jumalan väkevässä käytössä. Hän teki ihmeitä toisten opetuslasten kanssa, paransi sairaita ja ajoi pois pahoja henkiä. Muiden opetuslasten tavoin hänkin seurasi läheisesti Jeesusta, elävää Sanaa. Kansanjoukot pitivät Juudasta Jumalan pyhitettynä palvelijana.

Kuitenkin Raamattu tekee selväksi, että Juudas oli alusta alkaen vääryudentekijä. Hänen salainen halunsa oli aina väijyksissä pinnan alla. Eikä mikään, mitä tämä Jumalan siunaama mies näki tai kuuli Jeesuksen elämässä voinut koskettaa syntiä hänen sydämessään. Juudas oli täysin antautunut halulleen. Sen ansiosta hän joutui täysin paholaisen valtaan.

Kerran tapasin sananjulistajan, joka kertoi minulle seuraavan kokemuksensa: "Isäni oli saarnaajana viisikymmentä vuotta ja hän oli aina varaton. Kun hän jäi eläkkeelle, hän ja äitini joutuivat suoranaiseen köyhyyteen ja kykenivät hädin tuskin tulemaan toimeen. Muutama vuosi sitten, kun kävin heidän luonaan siirrettävässä talossa, jossa he asuivat, kuulin sisälläni äänen. Sanoin itselleni, etten halua päätyä köyhyyteen, kuten he. Tekisin kaikkeni, jos olisi pakko - mitä tahansa, mikä on tarpeen, jotta olisin (taloudellisesti) turvattu."

Tämä mies oli kirkkokuntansa johtaja, joka valvoi monia pastoreiden toimintaa. Mutta pian hän ryhtyi sijoittamaan epäilyttäviin kiinteistöosakkeisiin. Hän tiesi, että se oli väärin, mutta ei kyennyt vapautumaan hengestä, jonka valtaan oli joutunut. Hän yhä edelleen oli sidoksissa pelkoon köyhyyteen joutumisesta. Juudaksen tavoin tämä mies oli helppo saalis Saatanalle, joka valtasi hänen himoitsevan sydämensä.

Useita vuosia sitten tuli ilmi, että eräs hyvin tunnettu evankelista oli langennut seksuaaliseen syntiin -

havahduttaen maailmaa. Lukuisat kristityt ihmettelivät, kuinka sellainen jumalinen mies voi langeta tuonkaltaiseen syntiin. Ennen kuin hän paljastui, varoitin häntä siitä, mitä oli tulossa. Hän tunnusti, että oli sotkeutunut pornografiaan lapsesta asti. "Olen ollut ahdistunut vuosia", hän kertoi minulle, "ja olen kantanut tätä taakkaa läpi kaikkien julistusvuosieni." Siis silloinkin kun hän saarnasi voimakkaasti, hän samaan aikaan lankesi takaisin syntiinsä. Ilmeisesti tämän miehen orjuus ei syntynyt hetkessä. Hän oli ollut jo kauan paholaisen merkitsemä eikä hän koskaan saanut kokea todellisen voiton aikaa.

Uskon monien kristittyjen olevan tämän miehen kaltaisia. He ovat Jumalan käytössä, ylistävät palavasti ja palvelevat Herraa uskollisesti. Mutta he ovat sallineet jonkin synnin elämänsä ja ajan kuluessa se on kaivautunut syvälle. Nyt heistä on tullut helppoja saaliita Saatanalle. Paholainen on valloittanut heidän heikkoutensa alueen ja vallannut heidät.

Pääsiäisyönä Saatana tiesi Jeesuksen valtakunnan olevan tulossa. Kun hän siis oli vallannut Juudaksen, hän päättikin jatkaa seuraavan opetuslapsen kimppuun. Uskon, että hän toi läsnäolonsa tunnetuksi pöydän ääressä, kun "heidän (opetuslasten) välillään syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsottava suurimmaksi" (Luuk.22:24). Voitko kuvitella tätä keskustelua? Opetuslapset olivat juuri viettäneet läheisen yhteyden ateriahetkeä Herransa kanssa, joka kertoi heille omasta kuolemastaan. Mutta ilmeisesti he eivät ymmärtäneet mitään siitä, mitä Jeesus sanoi. Sen sijaan he alkoivat väitellä siitä, kuka toimisi johtajana sitten, kun Hän oli mennyt.

Tämän on täytynyt olla herkullinen makupala Saatanalle. Hän tarkkaili luultavasti opetuslapsia yksi kerrallaan ja mietti: "Kuka seuraavaksi?" Ei Natanael, Jeesus sanoi, ettei hänessä ole vilppiä. Entä Johannes? Ei, hän on liian lähellä Mestaria, aina nojaamassa Hänen rintaansa vasten. Ahaa, tuolla on Pietari. Jeesus kutsui häntä kallioksi. Tosiasiassa Kristus sanoi, että Hän tulisi rakentamaan seurakuntansa sen Pietarin tunnustuksen varaan, että Hän oli Messias. Kyllä, Pietari se on. Jos vain saan hänet, voin heikentää tulevan seurakunnan perustusta."

Saatana kysyi lupaa saadakseen testata Pietarin lojaaliutta. Jobin kertomus Vanhasta Testamentista lienee sinulle tuttu. Muistat, että Saatana ei voinut koskea tähän jumaliseen palvelijaan ilman taivaasta saatua lupaa. Herra kertoi paholaiselle, että hän saisi mennä vain niin ja niin pitkälle Jobin suhteen. Hän saattoi vaivata tämän ruumista, viedä tämän läpi hämääntyttävien koetusten, mutta hän ei saanut tappaa Jobia.

Nyt Saatana oli juonittelemassa saadakseen Pietarin kohteekseen. Hän sanoi: "Jeesus, sinä väitit, että tulet rakentamaan seurakuntasi tämän miehen todistuksen varaan. Jos siis olet niin varma, että Pietari on kallio, anna minun seuloa häntä jonkin aikaa. Tulet huomaamaan, ettei hänestä ole minkäänlaisen perustuksen peruskiveksi. Syvällä sisimmässään hän on pelkkää hiekkaa. Tiedät, että olen jo saanut yhden niistä kahdestatoista, jotka valitsit johtamaan seurakuntasi perustamista. Nyt kerron sinulle, että Pietari tulee murenemaan samalla tavalla kuin Juudas.

Tiedämme jo, että Herra salli Pietarin joutua seulottavaksi. Miksi tämä silti oli tarpeen? Uskon, että pääsiäisen tapahtumat antavat meille siihen selvyyttä. Jeesus lupasi opetuslapsilleen: "ja minä säädän teille .. kuninkaallisen vallan, niin että te saatte syödä ja juoda minun pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa" (Luuk. 22:29-30). Jeesuksen seuraajien täytyi olla haltioissan kuultuaan tämän. Heidän tulevaisuutensa oli todella varma. Herra itse sanoi että heitä johdatettaisiin taivasta varten. Hän peräti varaisi heille istuimet pöydästään. He kaikki tulisivat kantamaan kruunua ja hallitsemaan Hänen kanssaan iankaikkisesti.

Mikä uskomaton ja juhlallinen turvallisuustakuu! Jeesuksen sanat riittivät kantamaan kenet hyvänsä läpi elämän uskossa ja luottamuksessa. Kun Pietari kuunteli, hänen täytyi tuntea syvää rakkautta ja ajatella: "Minulla on raudanlupa lupaus Jeesukselta. Hän aikoo käyttää minua iankaikkisesti. Juuri se lupaus vapauttaa minut ehdottomasti palvelemaan Häntä nyt huolta kantamatta."

Kuitenkin Pietarin ilo ja ajatukset keskeytettiin. Jeesus heti osoitti hänelle tämän vakavan varoituksen: "Simon Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niin kuin nisuja." (Luuk. 22:31). Voin kuvitella Pietarin kummastuksen. Hän luultavasti huudahti: "Miksi Saatana haluaisi minut, Herra? Onko sydämeni paha? Mitä olen tehnyt tullakseni valituksi? Minähän ensimmäiseksi tunnustin jumalallisuutesi. Kun nämä toiset epäilivät, minä en. Minä jopa kävelin vetten päällä kanssasi. Mitä siis tarkoitat, kun sanot, että tulen seulotuksi? Väitätkö, että Saatana kysyi, saisiko hän tehdä tämän minulle, ja sinä vastasit kyllä? Etkö sinä varjelekaan minua, Jeesus? Mitä oikein on meneillään?"

Tuohon aikaan Israel oli maatalousyhteiskunta, ja siksi vehnänjyvien seulonta oli tuttua jokaiselle. Maatyöläiset lapioivat kasoittain vehnää seulaan, tavallisesti pinta-alaltaan noin neliömetrin suuruiseen, puiseen kehikkoon, jonka pohjalla oli seulaverkko. Sitten työläiset ravistelivat seulaa rajusti, jolloin kaikki roskat ja akanat putosivat seulan läpi maahan. Vain puhtaat vehnänjyvät jäivät jäljelle.

Seulonta on ilmeisesti puhdistusprosessi, joka erotti pahan ja hyödyttömän hyvästä ja hedelmällisestä. Voit kysyä: "Miksi Saatana halusi seuloa Pietaria, jos siitä olisi tuloksena vain hyvä hedelmä?" Minusta Saatana ajatteli, että Pietarin usko tulisi pettämään ravistelussa. Hän suunnitteli seulovansa Pietaria niin väkivaltaisesti, että hän voisi näyttää toteen, että tämän uskon siemenet olivat vain akanoita.

Liian luottavainen Pietari ei tiennyt, mikä häntä oli kohtaava. Pietari vastasi Jeesukselle: "Herra, olen valmis kaikkeen. Haluan seurata sinua vankilaan, tulla ristiinnaulituksi kanssasi, kuolla kanssasi. Olet jo kertonut minulle, mitä minua varten on varattuna iankaikkisuudessa. Mitä vaivaa pienestä seulonnassa olisi minulle?" (Ks. Luuk. 22:33). Totuus kuitenkin on, ettei kukaan ole valmis seulontaan. Ei ole mitään, mitä voisimme tehdä lihassa valmistautuaksemme sellaiseen hirveään ravisteluun, johon Pietari joutui.

Uskon, että Herra sallii Saatanan seulovan erityisesti liian luottavaisia, itseensä uskovia kristittyjä. Sellaiset hyvin koulutetut uskovat ovat vakuuttuneita siitä, että voivat käsitellä kaikkea, mitä Saatana heidän tielleen heittää. He kerskailevat: "Jos sielunvihollinen joskus yrittää painaa minut maahan, poljen hänet jalkoihini Jumalan voimalla. Ajan hänet ulos elämästäni Sanalla. Paholainen ei voi koskea minuun."

Kuulen tällaista kerskailua saarnatuoleista kaikkialla Amerikassa. Tietysti meillä on voitto Saatanasta uskossa Jeesuksen työhön ristillä. Jokainen kristitty kohtaa kuitenkin elämänsä jossain vaiheessa äkillisiä ja yllättäviä seulontoja eikä koskaan huomaa, että paholainen on heidän takanaan. Hengellisessä maailmassa valtaavat alaa monet sellaiset liikkeet, joista tiedämme hyvin vähän. Meidän ei pidä olla tietämättömiä vihollisen juonista, mutta kuten Paavali sanoo, "nyt me näemme kuin kuvastimesta, arvoituksen tavoin" (1.Kor.13:12).

Ehkä juuri nyt olet keskellä syvää koettelemusta, selittämätöntä ravistelua. Sinua käännetään ylösalaisin, sisältä ulos ja ajattelet, että se johtuu siitä, että sinussa on jotain paha. Kuitenkin koko ajan juuri Saatana seuloa sinua Jumalan luvalla.

Älä ymmärrä väärin: paholainen ei voi saada Jumalan ihmistä milloin tahansa oman mielensä mukaan seulottavaksi. Hän ei yksinkertaisesti voi musertaa meitä mielivaltaisesti. Pikemminkin meillä on tämä vakuutus: Herra sallii ainoastaan niiden joutuvan seulottaviksi, jotka Hän valitsee jälleenrakentamaan langenneen seurakunnan. Meidän seulonta-aikamme on tarkoitettu tuomaan esiin uskomme vahingoittumattomana ja puhtaana. Sitten Jeesus voi käyttää meitä seurakuntaansa jälleenrakentamisessa lopun aikana: "sillä näin on kirjoitettu: 'Sen jälkeen minä palajan ja pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan'" (Apt. 15:15-16).

Jeesus kiinnitti opetuslasten huomion seulonnan ja hengellisen sodankäynnin eroon. Hän kertoi heille: "Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa; niin myös laukun. Ja jolla ei ole, myyköön vaippansa ja ostakoon miekan." (Luuk. 22:36) Oikeastaan Jeesus sanoo: "Olen jättämässä teidät ja te joudutte kohta keskelle kiivasta hengellistä sodankäyntiä. Kaiken tämän ajan olen ollut kanssanne. Olen suojellut teitä. Mutta nyt teidän täytyy elää uskon kautta. Teidän täytyy ottaa hengellinen miekkanne ja taistella hyvä uskon taistelu.

Kuitenkin on myös paljon suurempi koettelemus kuin hengellinen sodankäynti. Se on seulontaprosessi. Seulonta on kaksintaistelua itsensä Saatanan kanssa, ja siihen taisteluun vain harvat ihmiset ylipäättään joutuvat. Pietari, sinut annetaan ajaksi paholaisen käsiin. Eikä miekka tee sinulle hyvää. Paholainen aikoo lähettää hyökkäyksen, jonka tarkoituksena on tuhota uskosi. Hän tahtoo ryöstää sinulta kaiken toivon, jonka olen antanut sinulle.

Kun meitä seulotaan, Saatana syöttää mieliimme jokaisen pahan ajatuksen demonisesta asevarastostaan - ja hän panee meidät uskomaan, että nämä kauheat ajatukset ovat lähtöisin omasta sydämestämme eikä helvetistä. Se koetus on niin helvetillinen ja epätoivoinen, ettei Kristus voi sallia meidän joutua siihen antamatta meille vakuutustaan, että Hän rukoilee meidän puolestamme koko koettelemuksen ajan. Hän vakuutti Pietarille: "Minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään" (Luuk. 22:32). Hän sanoi: "Pietari, tiedän täysin, että tämä on suurilla panoksilla käytävä taistelu uskostasi, ja tulen rukoilemaan puolestasi joka hetki, jonka olet hyökkäyksen alaisena. Kerron sinulle jo etukäteen, ettei sinun uskosi tuhoudu."

Jeesus ennusti Pietarille ankaraa koetusta. Jeesus varoitti, että Pietaria tulitaisiin koettelemaan niin ankarasti, että "ei laula tänään kukko ennen kuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minua" (Luuk. 22:34). Silti Pietari uskoi olevansa valmis. Muutama tunti myöhemmin, kun joukko tuli vangitsemaan Jeesusta, opetuslapsi nousi taistellakseen Mestarinsa. Hän veti rohkeasti miekkansa ja leikkasi sillä irti erään miehen korvan.

Pietarin seulonta alkoi kuitenkin itse asiassa vasta myöhemmin. Se alkoi, kun Jeesus seiso syyttäjiensä edessä oikeudessa. Pietari oli ulkona lämmittelemässä tulen lähellä, kun nuori tyttö tunsu hänet. "Niin eräs palvelijatar, nähdessään hänen istuvan tulen ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: 'Tämäkin oli hänen kanssaan'" (Luuk. 22:56). Kun tyttö tuijotti, Pietari alkoi vapista. Hän vastasi nopeasti: "Nainen, en tunne häntä" (Luuk. 22:57).

Nyt saatamalla oli Pietari siivilässään. Ja hän alkoi seuloa tätä kiivaasti. Raamattu sanoo: "Ja hetkisen perästä näki hänet toinen, eräs mies, ja sanoi: 'Sinäkin olet yksi niistä'. Mutta Pietari sanoi: 'Mies, en ole'". (Luuk. 22:58). Tähän asti Pietaria oli ravisteltu, eikä hän tiennyt, mistä hänen sanansa tulivat. "'Totisesti, tämä oli myös hänen kanssaan; sillä onhan hän galilealainenkin'. Mutta Pietari sanoi: 'En ymmärrä, mies, mitä sanot'". (Luuk. 22:59-60). Toisen evankeliumin mukaan Pietari alkoi tällä hetkellä sadatella.

Koeta kuvitella tilannetta. Vain tunteja aiemmin tämä uskollinen opetuslapsi oli ollut Jeesuksen rohkein puolustaja ja kohottanut miekan valtavaa ylivoimaa vastaan. Nyt Pietari oli kuitenkin täysin lyöty ja kielsi edes tuntevansa Jeesusta. Saatanan on täytynyt silmäillä häntä vahingoniloisen voitonriemuisesti ja ajatella: "Pietari on minun. Hän on lopussa niin kuin Juudas. Nyt seuraavan opetuslapsen kimppuun."

Raamattu kertoo hetkestä, jolloin Pietari juuri kolmannen kerran kielsi Jeesuksen: "Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko. Ja Herra kääntyi ja katsoi Pietariin" (Luuk. 22:60-61). Kuvittele, miltä Pietarista on täytynyt tuntua, kun hänen Mestarinsa katsoi häneen. Kuitenkin voin vakuuttaa sinulle: Jeesuksen hänelle antamassaan katseessa ei ollut mitään syytöstä. Kristus ei sanonut: "Kuinka voit tehdä tämän minulle, Pietari? Olet häväissyt minua, kieltänyt minut, vaikka nämä ihmiset tietävät, että olet minun. Kuinka voit langeta niin alas kaiken sen jälkeen, mitä olen tehnyt edestäsi?"

Jeesus oli päin vastoin ennalta kertonut näistä tapahtumista Pietarin tähden. Ja nyt Hän katsoi Pietariin saadakseen tämän uudelleen vakuuttuneeksi, kuin olisi sanonut: "Rauhoitu, ystävä. Varoitin sinua, että Saatana seuloo sinua, muistatko? Hän tahtoo painaa sinut maahan ja tuhota seurakuntani. Mutta muistutan sinua nyt, Pietari, sinä palaat ennalleen. Olet tärkeä minulle. Älä siksi juokse pois luotani. Tämä taistelu on päätymässä. Vielä on suuri työ edessäsi."

Todellakin Jeesus oli kehottanut Pietaria: "Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi" (Luuk. 22:32). Sananmukainen kreikankielinen käännös tässä on: "Kun palaat, ole voima veljillesi ja sisarillesi". Toisin sanoen Kristus sanoi: "Tulet kieltämään minut, Pietari. Kuitenkin, kerron sinulle, että palaat. Jälkeenpäin sinulla on jotakin elintärkeää annettavaa muille. Tulet olemaan siunaukseksi sen kautta, mitä olet oppinut."

Tämä on perimmäinen syy siihen, miksi Jumala sallii meitä seulottavan. Apostoli Paavali kirjoittaa: "Kiitetty olkoon... laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa... Mutta jos olemme ahdistuksessa, niin tapahtuu se teille lohdutukseksi ja pelastukseksi; jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutukseksi, ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva, koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette osalliset myöskin lohdutuksesta." (2.Kor.1:3-7). Selvästi Jumala sallii palvelijoittensa kulkevan syvissä vesissä, kohdata kriisejä, joita he eivät voi käsittää, niin että he tulevat olemaan todistukseksi ja lohdutukseksi muille. Tällä tavoin seulotut kristityt auttavat jälleenrakentamaan niitä osia Jumalan huoneesta, jotka ovat romahtaneet.

Ajattele tätä: Pietarin seulonnalla ei ollut mitään tekemistä lihallisen kiusauksen, kuten halun, ahneuden tai himon kanssa. Ei, Saatanan hyökkäys oli tarkoitettu kätkemään miinoja niiden lupauksen alle, joita Jumala oli tälle miehelle antanut. Hän tahtoi saada Pietarin vakuuttuneeksi, että hän oli täysin arvoton ottamaan vastaan sen lupauksen taivaasta, jonka Jeesus oli hänelle antanut. Vähäksi aikaa paholainen siinä onnistuikin. Kun Jeesus oli katsonut pitkään Pietariin, tämä opetuslapsi meni ulos ja itki katkerasti. Kuvittele niitä valheita, joita Saatana huuteli tälle murtuneelle miehelle:

"Sinäkö olet kallio? Sinäkö olet se, joka tulee nostamaan romahtaneen seurakunnan? Katso itseäsi, Pietari. Sinä olet heikko raukka, itkupilli, pilkkaaja. Olet kieltänyt sen ainoan, joka kutsui sinut ja rakasti sinua. Jos kuvittelet, että tulet istumaan Jeesuksen pöydässä paratiisissa, unohda se. Olet tehnyt syntiä Maailman Valkeutta vastaan. Et ole hänen lupauksensa arvoinen. Olet paha, poissa pelistä. Elämäsi on ohi."

Vaikka Pietari tiesi vain vähän, hänelle annettiin kuitenkin varustukseksi elintärkeä sanoma uutta seurakuntaa varten: "Olen ollut syvemmällä epätoivossa ja toivottomuudessa, kuin voitte ikinä kuvitella. Ja Herrani toi minut sieltä pois tuodakseen teille lohdutuksen."

Yksi koskettavimmista kuvauksista Raamatussa on Johanneksen evankeliumin 21. luku. Tuossa luvussa Jeesus on jo noussut kuolleista ja ilmestynyt seuraajilleen useita kertoja. Kun Kristus käveli läpi seinien yläsaliin, hän varmasti katsoi jokaiseen, myös Pietariin, Isän suloisella rakkaudella. Siitä huolimatta Pietari ilmeisesti yhä horjui kokemuksensa vuoksi. Eräänä päivänä hän sanoi toisille: "Minä menen kalaan" (Joh.21:3). Hän siis oli palaamassa kalastajan ammattiinsa. Pietari ei enää nähnyt itseään sopivaksi hengelliseen johtajuuteen. Hän luultavasti ajatteli: "Jumala ei voi käyttää minun kaltaistani miestä. Olen tehnyt syntiä ennenkokemattomalla tavalla. Minulle ei ole mitään jäljellä."

Voit palauttaa mieleen kertomuksen tämän kohdan. Pietari suostutteli joitakin toisia opetuslapsia tulemaan kanssaan. He kalastivat koko yön, mutta eivät saaneet mitään. Sitten aamun pikkutunneilla eräs hahmo huusi heille rannalta. Tämä kehotti heitä heittämään verkkonsa toiselle puolelle venettä. Kun he sen tekivät, he saivat niin paljon kalaa, että heidän verkkonsa repeilivät.

Pietari käsitti, että hahmon täytyi olla Jeesus. Välittömästi hän hyppäsi veteen ja ui rannalle. Hän tapasi Kristuksen valmistamasta aamiaista heille kaikille. Kun toiset olivat saapuneet, Jeesus kutsui heitä: "Tulkaa einehtimään" (Joh.21:12). Herra levitti kätensä valituilleen ja halusi hartaasti palauttaa heidät takaisin täyteen yhteyteen kanssaan. Erityisesti Pietari oli Hänen mielessään.

Aterian aikana Jeesus kysyi opetuslapselta kolme kertaa: "Pietari, rakastatko minua?" Joka kerta Pietari vastasi: "Herra, sinä tiedät, että olet minulle rakas" (ks. Joh. 21:15-16). Tämä ei suinkaan tarkoita sitä, että Jeesus esitti kysymyksensä vakuuttukseen opetuslapsen kiintymyksestä. Eikä hän esittänyt tätä kysymystä toisten tähden. Se oli kaikki Pietarin tähden. Kristus sanoi Pietarille itse asiassa: "Tiedän että olet varma rakkaudestani sinuun. Olet vakuuttunut, että rakastan sinua täysin ja ehdoitta huolimatta epäonnistumisistasi. Mutta haluan sinun olevan vakuuttunut myös jostain muusta. Ja se on tämä: MINÄ TIEDÄN, ETTÄ SINÄ RAKASTAT MINUA.

Olet täysin palannut luokseni, Pietari. Ja tiedän, ettet enää kiellä minua. Tunnen sydämesi ja olen vakuuttunut, että rakastat minua sisimpiä sopukoitasi myöten - joten älä anna Saatanan ryöstää sitä sinulta. Olet ilmeisen varma rakkaudestani sinuun. Ole siis varma myös omasta rakkaudestasi minuun. Tämä tulee valmistamaan sinua työhön, jonka olen sinulle suunnitellut. Ja se on: 'Ruoki minun lampaitani'." (Joh. 21:17).

Rakkaani, oma seulontamme päättyy kun voimme sanoa paholaiselle: "Pelastajani rakastaa minua ehdoitta huolimatta synneistäni, koska olen palannut Hänen rakkauteensa. Lisäksi hän on vakuuttanut minut siitä, että vaikka olen pettänytkin hänet, hän tietää, että yhä rakastan häntä kaikesta sydämestäni. Niinpä et voi ryöstää minulta sitä enää, paholainen. En salli, että väität toisin. Rakastan Jeesusta ja hän tietää sen."

Tiedän, mitä on iloita samalla tavoin kuin Pietari.

Pietarin tapaan olen tuntenut Jeesuksen erityisen kosketuksen elämässäni. Olen tarttunut ihanaan lupaukseen, jonka Hän antoi minulle, että minun viimeiset päiväni tulevat olemaan kaikkein hedelmällisimmät. Olen myös saanut Häneltä Elämän Leipää ehtoollisessa. Uskon myös hänen lupaukseensa, että kruunu odottaa minua kirkkaudessa.

Silti olen Pietarin tapaan kohdannut äkillisiä hengellisiä taisteluita, jotka ovat käyneet yli ymmärrykseni. Olen kohdannut paholaismaisia kiusauksia ja valheellisia väitteitä. Enkä ainoallakaan kerralla ole tiennyt, onko syynä ollut oma lihani, paholainen vai Jumalan kuritus, jonka tarkoitus on puhdistaa minut jostakin tuntemattomasta vääryydestä. Olen samastunut Jobin kanssa, joka kysyi Jumalalta: "ilmaise minulle, miksi vaadit minua tilille" (Job 10:2). Job sanoi: "Herra, en tiedä, mitä tapahtuu. Mitä tämä syvä koettelemus on?"

Uskon, että seuloitkokemuksemme asettuu voimakkaiden ilmestysten ja sen ajan väliin, jolloin voimme olla yhä suuremmaksi hyödyksi Jumalan valtakunnan työssä. Mieti, mitä Paavali oppi koettelemuksistaan: "Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että Hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden. Sillä Jumala, joka sanoi: 'Loistakoon valkeus pimeydestä', on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa." (2. Kor. 4:5-6).

Paavali tarkoittaa, että koettelemustensa kautta hän oli oppinut saarnaamaan, ei itseään vaan ainoastaan Kristusta. Tähän elämänvaiheeseen tultuaan hän oli lakannut katsomaan itseensä. Nyt kaikki hänen opetuksensa, todistuksensa ja elämänsä oli pyhitetty täysin ylistämään Jeesusta. Lisäksi Paavali sai yhä uusia ilmestyksiä. Hän kertoo meille, että Pyhä Henki on valaissut hänen sydämensä ja tuonut sinne yhä enemmän valoa, jolla hän voisi ilmaista Kristusta muille. Mikä ihmeellinen paikka: täysin nöyryytetty, kuitenkin täynnä ilmestystä, valoa ja näkyjä Jumalan kirkkaudesta.

Lopuksi Paavali selittää mitä hänen kaikista ilmestyksistään seurasi: "Me olemme kaikin tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat, vainotut, mutta emme hyljätyt, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut. Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin. Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin. Niinpä siis kuolema tekee työtään meissä, mutta elämä teissä." (2. Kor. 4:8-12).

Huomaa kaikki painavat sanat, joita Paavali tässä käyttää: ahdinko, neuvottomuus, maahan kukistaminen, Jeesuksen kuoleman kantaminen omassa ruumiissaan. Paavali siis kuvaa selvästi seuloitavaihetta. Ensin hän ei voinut ymmärtää, miksi jokaista ihmeellistä Jumalan Hengen työtä hänen elämässään seurasi myrskyisä ravistelun aika. Sitten Pyhä Henki paljasti hänelle syyn: tarkoitus ei ollut synnin poistaminen hänen elämästään, kuritus tai nuhtelu. Paavali sanoo, että se tapahtui pikemminkin toisten tähden: "Sillä kaikki tapahtuu teidän tähden, että aina enenevä armo yhä useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi... iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti." (2. Kor 4:15-17).

Paavali selvästi tiesi, miksi jotkut uskovat kärsivät enemmän koettelemuksia ja raviteluita ja kohtaavat suurempia koettelemuksia kuin toiset. "Se tapahtuu Kristuksen ruumiin tähden. Ja loppujen lopuksi kaikki tapahtuu Jumalan kunniaksi. Kun nimittäin toiset näkevät, miten suhtaudut kaikkein kuumimpiinkin tulituksiin, he tajuavat, ettei Jumala hylkää heitäkään heidän koettelemuksensa aikana."

Rakas uskova ystävä. Seuloita, jota olet käymässä läpi juuri nyt, tapahtuu perheesi vuoksi, ystäväsi vuoksi, työtovereidesi vuoksi, niiden vuoksi, jotka rakastavat Jeesusta - joten älä ole peloissasi koettelemuksesi vuoksi. Jeesus tietää, mihin se johtaa. Hän ilmoittaa sinulle niin kuin Pietarille: "Rohkeutta, ystäväni. Rukoilen puolestasi. Kun kaikki pöly laskeutuu, tulet jälleen ennalles. Aion käyttää sinua rakentaakseni seurakuntani uudelleen. Minulla on seuloitteesi iankaikkinen tarkoitus.

Se kaikki tapahtuu kirkkauteni korostamiseksi."